

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ*
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

* Τελείται κανονικῶς τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς. Πολλαχοῦ ὅμως —καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἔδρας τῶν ἱερῶν Μητροπόλεων— τελείται πανηγυρικῶς ὀλίγον πρὸ τῆς μεσημβρίας τῆς Κυριακῆς.

Ἐὰν τύχοι τὸ Πάσχα ἀπὸ τῆς ΚΒ΄ Ἀπριλίου καὶ ἐξῆς, τότε κατὰ τὴν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Παρατίθεται ἐνταῦθα ἡ σχετικὴ διάταξις μετὰ τῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ψαλλομένων ὕμνων τοῦ ἁγίου.

(Τυπικὸν 23ης Ἀπριλίου, §§1-3).

ΕΝΑΡΞΙΣ

Ὁ διάκονος λέγει· Εὐλόγησον δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, σφραγίζει σταυροειδῶς, καὶ ἐκφωνεῖ·

Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος Δι-θ

Κ^{Δι} υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μδ ει ει σα κδ ς ς ς
σον μδ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κδ ς σο ο ον μδ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μδ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ^{Δι} α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μδ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε
ε νω ω ω πι ι ο ο ον σδ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μδ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κδ σο ον μδ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ^{Δι} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μϑ και

θυ ραν πε ρι ο χη ς πε ρι τα χει λη μου Δ

Μ^{Δι} η εκ κλι νη ς την καρ δι αν μϑ ει ς λο γϑ ς πο νη

ρι ι ι α ϑ τϑ προ φα ςι ζε σθαι προ φα ςει ς εν α μα ϑ

τι ι ι αι ς Δ

Σ^{Δι} υν αν θρω ποι ς ε ρ γα ζο με νοι ς την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ

των Δ

Π^{Δι} αι δε υ ςει με δι και ο ς εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με Δ ε λε ον δε α μα ϑ τω λϑ μη λι πα να τω τη ν κε

φα λη η η ν μϑ Δ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ ςευ χη μϑ εν ται ς ευ δο κι

αι ς αυ των κα τε πο θη ςαν ε χο με να πε τ ρα ς οι κ ρι

ται αυ των Δ

Α^{Δι} κϑ ς ο νται τα ρη μα τα μϑ ο τι η δυ ν θη ςαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυτων παρα τον Α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μϑ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μϑ

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Π ε σϑνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μϑ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μϑ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ τϑ την δε η σι ι ιν

μϑ την θλι ψιν μϑ ε νω πι ον αυ τϑ απα γ γε λω

Ε ν τω εκ λει πειν ε ξε μϑ το πνευ μα μϑ και συ εγνωσ

τας τριβουςμ^Δ

Ε^{Δι} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυψανπα γι δαμοι^Δ

Κ^{Δι} α τε νο ον εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε^Δ

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μθ και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ων την ψυ χη η ην μθ^Δ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μθ με ριςμουει εν γη ζω ων των^Δ

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου^Δ ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα^Δ

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον τωνμε ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε^Δ

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

μθ^Δ τθ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σθ^Δ

Ε^{Δι} με υ πο με νουσι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ω ως μοι

Ἰστῶμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν δ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ τῆς
Ὁκτωήχου καὶ δ' στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
Τὰ ἀναστάσιμα.

Στίχ. α'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
ει σα α α

κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου

Τον προ αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν τα τον Θε

ον Λο γον σαρκω θεν τα εκ Παρ θε νου ου ου Μα ρι ι

ας δε ευ τε ε προ σκυ νη η η σω ω ω μεν

Σταυ ρον γα α αρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας τη

τα φη πα ρε δο ο ο θη ως Αυ το ος η θε

ε λη η η σε και α να στα α ας ε

εκ νε ε ε κρων ε σω ω ω σε ε ε με τον πλα

νω ω ω ω ω με ε ε νον α α α α α α

α α ανθρω πον

Στίχ. β'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
εις την φω

νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

X^{Δι} ρι στος ο Σω ω ω τηρ η ημων το καθ η μων χει
 ρο γραφον ^Δ προ ση λω ω σα ας τω Στα αυ ρω ω ω ω
 ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το
 κρα α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε ^{Δι} προ σκυ
 νου ου ου ου μεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν ^Δ

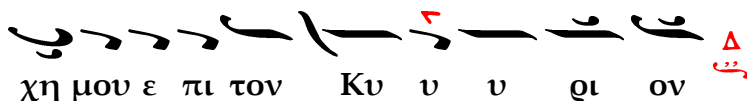
Στίχ. γ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται ^Χ
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ
Σ^{Δι} υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου
 την α να α α στα α α σιν ^θ αυ τος γαρ λυ τρω
 τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ω ν η
 μων ^Δ και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται
 α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι
 ναι κο ο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε ε πλα σεν ^Δ

Στίχ. δ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου

ηλ πι σεν νη ψυ

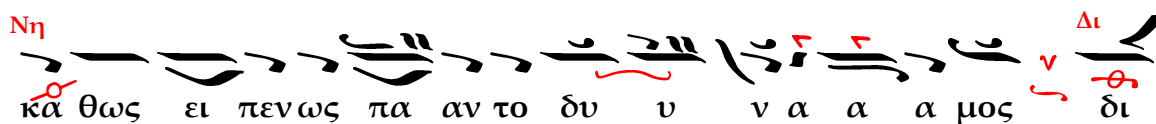

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

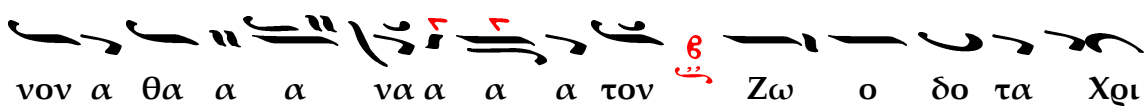

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

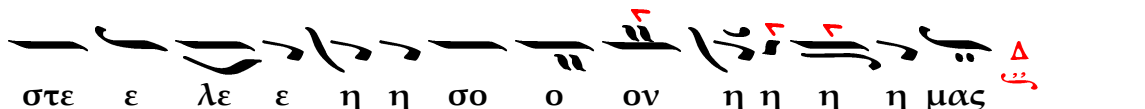

γε ται αις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

κα θως ει πενως πα αν το δυ υ ν α α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

νον α θα α α να α α α τον Ζω ο δο τα Χρι

στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος Βου

Στίχ. ε'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ

ρι ον

Αὐτόμελον.

ς γεν ναι ον εν Μαρθυ σι ιν α θλο φο

ρε Γε ωρ γι ε ^ε _γ συν ελ θον τες ση η με ρον ε ευ

φη μμ μεν σε ^ε _γ ο τι τον δρο μον τε τε λε κας ^π ₉ την

πι ι στιν τε τη ρη κας ^Δ ₂ και ε δε ζω εκ Θε ου ^Δ ₂

τον της νι κης σσ στε φανον ^ε _γ ον ι κε τευ ε ^ε _γ εκ φθο

ρα ας και κιν δυ νων λυ τρω θη ναι ^ε _γ τας εν πι

σται εκ τε λθ ον τας ^Δ ₂ την α ει σε βαστον μνη μην σσ ^ε _γ

Στίχ. 7. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται ^ε _γ τον Ισ ρα ηλ ^Δ ₂ εκ

πα σω ωντων α νο μι ων αυ τσ ^ε _γ

Ρω μα λε ω φρο νη μα τι ι ^ε _γ πε ποι θως

ηυ το μο λη σας ^ε _γ ωσ περ λε ων ε εν δο ξε προ ος

την α θλη σιν ^ε _γ υ περ ο ρων μεν τσ σω μα τος ^π ₉ ως

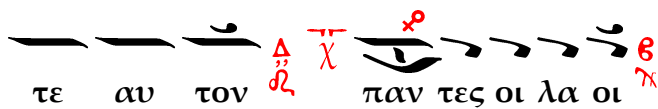
φθει ει ρε σθαι μελ λοντος ^Δ ₂ της αφ θαρ τσ δε ψυ χης ^Δ ₂

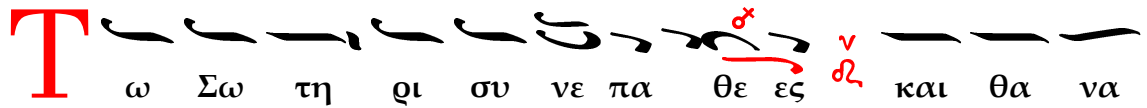
σο φως ε πι με λθ με νος ^ε _γ και κο λα σε ων ^ε _γ πο λυ

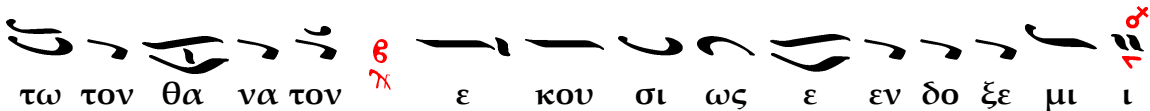
τρο ο ποις ι δε αις ε πυ ρω θης ^ε _γ ως χρυ σος

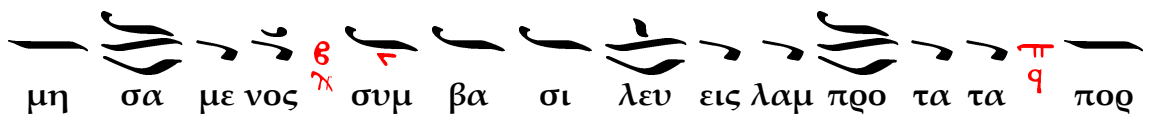
κε καθαρ με ε νος ^Δ ₂ ε παπλα σι ως Γε ωρ γι ε ^ε _γ

Στίχ. ζ. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

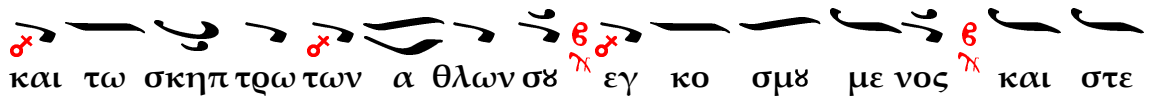
 τε αυ τον παν τες οι λα οι

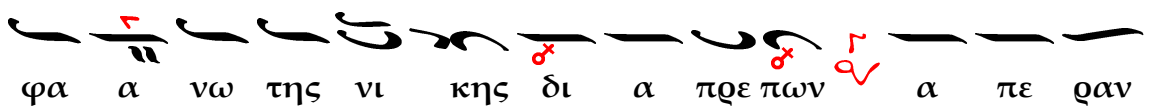
Tω Σω τη ρι συ νε πα θε ες και θα να

 τω τον θα να τον ε κου σι ως ε εν δο ξε μι ι

 μη σα με νος συμ βα σι λευ εις λαμ προ τα τα πορ

 φυ υ ραν εξ αι μα τος εν δυ σα με νος φαι δραν

 και τω σκηπτρω των α θλων σγ εγ κο σμ με νος και στε

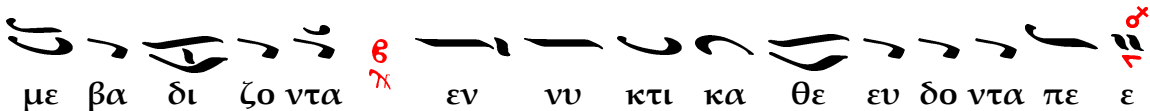
 φα α νω της νι κης δι α προ των α πε ραν

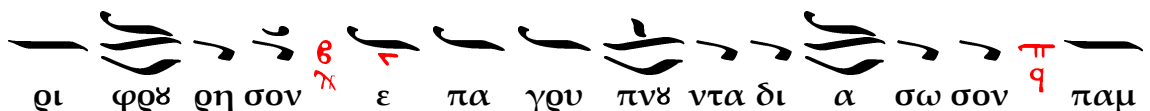
 τες εις αι ω ω νας με γα λο μαρ τυς Γε ωρ γι ε

Στίχ. η. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

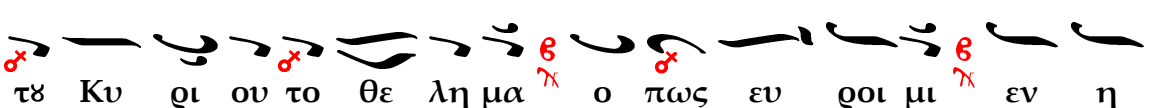
 του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Eν θα λασ ση με πλε ο ντα α εν ο δω

 με βα δι ζον τα εν νυ κτι κα θε ευ δο ντα πε ε

 ρι φρη ρη σον ε πα γρου πνυ ντα δι α σω σον παμ

 μα α καρ Γε ωρ γι ε και α ξι ω σον ποι ει ν

 τς Κυ ρι ου το θε λη μα ο πως ευ ροι μι εν η

με ε ρα της δι κης των εν βι ω πε πραγ με
νων μοι την λυ υ σιν ο προσδραμων εν τη σκεπη σ

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α ξι ως του ο νο ο μα το ος ε ε ε πο
ο ο λι ι τε ε ευ σω στρα τι ω ω τα α α Γε ω
ωρ γι ι ι ι ε τον σταυ ρον γαρ του Χρι ι στου
επ ω μω ων α ρα α α α με ε ε ε νος

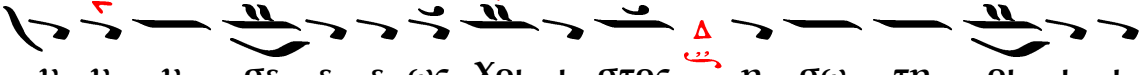

την εκ δι α βο λι κης πλα νης χερ σω θει σαν γην
ε καλ λι ι ε ερ γη η η η σας και την α καν
θω δη η η θρη η σκει ει ει αν των ει δω λων
ε ε κρι ι ι ζω ω ω σα ας της ορ θο δο ο
ξου πι ι στε ε ως κλη μα κα α α τε φυ υ
τε ε ε ευ σας ο θεν βλυ στα α νεις ι ι α
α μα α α α τα τοις εν πα ση τη οι κου με νη πι

ι σ το ι σ ^Δ και Τρι α α δ ο ς γε ε ω ω ρ γ ο ς δι ι ι ι
 και αι ο ς α α νε δει ει ει χ θ η ς ^Π π ρ ε σ β ε υ ε δε
 ο με ε ε θ α ^υ υ πε ρ ει ρ η η ν η η η ς τ ο υ ο υ
 κο ο ο σ μ ο υ ^Δ και σω τη ρ ι ι ι α α ς τ ω ω ν ψ υ
 χ ω ω ω ν η η η η μ ω ν ^Π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Κ αι νυ υ υ υ ν και α α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς
 τ ω ν αι ω ω ω ν ω ν α α μ η ν ^Δ
Π α ρ η η η λ θ εν η η σ κ ι ι ι α α α τ ο υ
 νο ο μ ο υ τ η ς χ α ρ ι ι ι τ ο ο ο ς ε ε λ θ ο υ ο υ ο υ
 ς ^θ ω ς γ α ρ η β α α α τ ο ς ο υ ο υ κ ε ε και αι
 ε ε ε τ ο ^Δ κα τα φ λ ε ε ε ε γ ο ο ο
 με ε ε ν η ^Δ ο υ τ ω Πα ρ θε ε ν ο ς ε ε ε ε
 τε ε ε ε κ ε ς ^Δ και αι πα α α α ρ θε ν ο ς ε ε ε
 μ ει ει ει ν α ς ^θ αν τι σ τ υ υ υ λ ο υ π υ υ ρ ο ο ο

 ο ος δι και ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε

 ε τει λεν Η η η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω

 υ υ υ σε ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι

 α των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω ων
 * * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

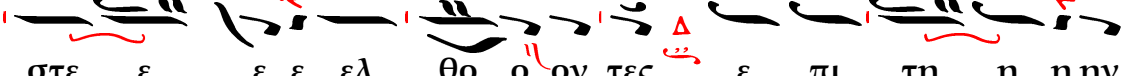
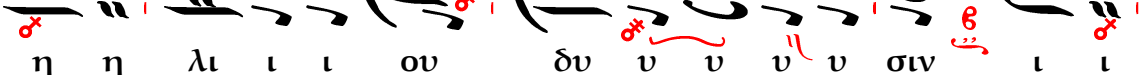
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μνϝ ϝ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος ρϣ Γα φ

Τις Θε ο ο ος με ε ε ε γα ας ως ο ο Θε
 ε ος η μω ων συ ει ει ει ο ο Θε ε ο ο
 ος ο ποι ω ω ω ω ν θα αυ μα σι ι α
 μο ο ο νο ος

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου.

ε γνω ρισας εν

τοῖς λαοῖς τῆν δυνάμειν σου

Τὸ θεοσέλιον ἡμετέρας ὀφθαλμοῦ

ἡμῶν σου εἰς ὀφθαλμοῦ

ὁ ποιῶν θαυμασιὰ

μοῦ ὁ νοῦς

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην·
αὐτῆς ἡ ἀλλοίωσις

τῆς δεξιᾶς ὑψίστης

Τὸ θεοσέλιον ἡμετέρας ὀφθαλμοῦ

ἡμῶν σου εἰς ὀφθαλμοῦ

ὁ ποιῶν θαυμασιὰ

μοῦ ὁ νοῦς

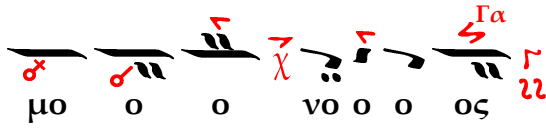
Στίχ. γ'. Ἐμνήσθη τῶν ἔργων Κυρίου,
ὅτι μνησθήσομαι

ἀποτῆς ἀρχαίων σου

Τὸ θεοσέλιον ἡμετέρας ὀφθαλμοῦ

ἡμῶν σου εἰς ὀφθαλμοῦ

ὁ ποιῶν θαυμασιὰ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ λαός: Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. κ' 19-25).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἃν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἃν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας.

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεύς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας

ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετά δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ·

Ἦχος Πα ρ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
 ε φω τι σε τη ην οι κου με νην και α νε κα λε σω
 το ι δι ι ον πλα σμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
 σοι

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Κε ρ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
 μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
 στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα
 με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που τυ ρος

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Ου τως α πο λουν ται οι α μα ρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τω σαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε

ος ^{ν'} ₂₂ ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ^{υ'} ₉ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον ^{υ'} ₉ και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε ^{Β8} ₉ τι ζη τει ει ει τε ^{Κε} ₉ τον ζων τα με
τα των νε κρων ^{Β8} ₉ τι θρη νει ει ει τε ^{Κε} ₉ τον αφ θαρ τονως
εν φθο ρα ^{υ'} ₉ α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε ^Δ ₉ τοις αυ
του ου Μαθη ταις ^{υ'} ₉

^χ ₉ αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος ^{υ'} ₉ α γαλ λι α ^χ ₉ σω με θα ^{υ'} ₉ και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη ^{υ'} ₉

Π ^{Κε} ₉ α σχα το τε ρ πνον ^{υ'} ₉ Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα ^{υ'} ₉
Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε ^{υ'} ₉ Πα σχα
εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα ^{ν'} ₂₂ ω ω
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης ^{υ'} ₉ και γαρ εκ τα φου
ση με ρον ^{υ'} ₉ ω σπε ρ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι

στος²² τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων⁹ κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις⁹

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω⁹
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι⁹

Τ ον νο ε ρον α δα μαν τα της καρ τε ρι ας
α δε ελ φοι^Δ πνευ μα τι κως ευ φη μη η η
σω ω ω ω μεν⁹ Γε ωρ γι ον τον α οι οι οι οι
δι ι μον μα α α αρ τυ υ υ υ ρα⁹ ον υ περ Χρι

στου πυ υ ρου με ε νον⁹ ε χαλκευ σαν κιν δυ υ νοι^Δ
και ε στο μω σαν βα α α σα α α νοι⁹ και ποι

κι λαι κο λα σεις α νη λω ω σαν⁹ σω μα το φυ υ υ υ
σει φθει ρο ο ο ο με ε ε ε νον⁹ ε νι ι κα

γα αρ ο ο ο πο ο ο θο ος την φυ υ υ υ σιν⁹

δι α θα να του ου πει ει θων τον ε ρα α στην^Δ

δι α βη η ναι προ ος το ο ον πο θου ου ου ου

με ε ε ε νον ^{B8} Χρι στο ο ο ον τον Θε ε ον ^Δ και

Σω τη ηρα των ψυ υ χων η η μων ⁶

⁷Ηχος ^Π Πα ρ

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω ω νας ^Δ των αι ω ω νων α α α μην ⁹

A ^{Κε} να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα ⁹ και

λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ ^M

υ ρει ^{Πα} και α λλη λ ς ς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω

με ε ε ε θα ⁹ ει πω με ε εν α δε ελ φοι ^Δ και

τοις μι σ ς ς ^M σι ιν η η η μας ^Δ συγ χω ρη

σω ω μεν ^{Πα} πα α αν τα α τη Α να α α στα α α

α σει ^{Κε} και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω

μεν ^{Πα} Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων ^Δ θα να

τωω θα α να τον πα τη η η η σας ^{Κε} και τοις ⁹

εν τοις μνη η η η μα α α α σι ^{Πα} ζω ην ⁹

χα α ρι σα α με νο ο ο ος ^Δ

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Κατὰ δὲ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα ἀντ' αὐτοῦ:

Φωτίζου φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου, ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Σημείωσις. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, κατὰ μὲν τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα τό, Χριστὸς ἀνέστη, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

* * * * *